

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

17. An interdictus ab ingressu Ecclesiae possit intra illam recipere
Sacramenta? Ex part. 5. tract. 10. resol. 74. alias 73.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

plant, ut in Can. Si quis deinceps. 16. quest. 7. Decimo, si excommunicent sine monitione canonica, & præsentibus testibus cap. Sacro. de Sens. Excomm.

RESOL. XVI.

An interdictum ab ingressu Ecclesie prohibeatur omnis ingressus?

Et an saltem dum celebratur Divinum Officium, possit talis interdictus ibi orare, loqui, disputare, & concionem audire? Ex part. 5. tract. 10. Refol. 73. aliis 72.

§. 1. **A**ffirmativam sententiam docet Filiucius in respon. moral. lib. 6. quest. 49. numero 5. Cornejo in 3. part. tract. 5. de interd. disp. 2. §. 4. quest. 1. Iacobus Gordonus in summ. tom. 2. lib. 7. quest. 16. cap. 8. numero 55. & 56. ubi sic ait: Hic quæri potest, prohibito ingressu Ecclesie, quid præcisè censetur prohibitum sub nomine, tituloque huius ingressus? Respondent aliqui tantum prohiberi ingressum tempore divinum Officiorum. Ita Navarr. cap. 27. num. 170. ac proinde quando non sunt divina, posse hominem sic interdictum ingredi templum, & ibidem orare, contendit. Secunda opinio est debere hoc limitari ad formalem, ut loquantur, templi ingressum, hoc est, non esse licitum ingredi templum ob usum, ad quem illud destinatum est, ac proinde non tantum ad audienda divina, sed nec ad orandum permittum esse ingressum, licebit ergo in hac sententia transire per templum, ibidem loqui, disputare, imò & concionem ibi audire. Ita Suar. disp. 35. sect. 4. in fine. Tertia sententia est esse prohibitum omnem Ecclesie ingressum. Ita Abbas cap. Ecclesia, de immuni. Eccles. num. 5. Calderin. de interdicto Ecclesiastico, n. 2. vers. Sed queritur. Faterur tandem Navarr. hanc esse multorum sententiam. Et sanè si excipiamus concessionem, quæ quibusdam diebus festis facta est interdictis hominibus, dict. cap. Alma, §. in festivitatibus, & necessitatem legitimam, ut si quis vocaretur in jus, quod posset interdum dici in Ecclesia. His, inquam exceptis, probabilis est omnem Ecclesie ingressum homini sic interdicto esse prohibitum, quia nulla est ratio cur à verborum proprietate discedamus. Iste verò suspenditur ab ingressu Ecclesie, idque simpliciter, & non restrictè: ergo. Ita Gordonus, satis quidem rigide, & scrupulosè.

2. Idèò negativam sententiam teneo, & ita præter Navarr. docet Reginald. tom. 2. lib. 3. tract. 3. cap. 30. num. 41. Covarruv. in cap. Alma mater. part. 2. §. 1. n. 3. Villalobos in summ. tom. 1. tract. 19. diff. 9. num. 4. Hurtad. tract. de interd. diff. 9. num. 31. Coninch de Sacrament. disp. 17. dub. 2. num. 59. asserentes interdictos ab ingressu Ecclesie dum non celebratur divinum Officium posse ibi orare, quia Ecclesia propriè instituta est ad audienda, vel celebranda divina Officia, non autem ad privatas orationes fundendas, nisi per accidens, & consecutivè. Imò ego puto probabiliter posse interdictum ab ingressu Ecclesie transire per Ecclesiam, dum celebrantur divina Officia, y hazer oracion de passo. Ita ex Navarr. docet Avila part. 5. disp. 4. dub. 5. concl. 6.

RESOL. XVII.

An interdictus ab ingressu Ecclesie possit intra illam recipere Sacramenta? Ex part. 5. tract. 10. Refol. 74. aliis 73.

§. 1. Nega

Quodam Episcopo interrogatus, ut ei explicarem clarè & breviter quid importaret dicta pena. Respondi, quod per dictam penam Episcopus non potest intra Ecclesiam celebrare, nec audire officia Divina, nec in loco sacro sepeliri etiam intra cœmeterium, vel vero extra Ecclesiam, vel sub dio, vel in tentorio, vel etiam in Oratorio privato non erecto auctoritate Episcopi poterit celebrare, sicut etiam & in cœmeterio, licet ibi non possit sepeliri. Poterit etiam extra Ecclesiam exercere iurisdictionem in foro exteriori, dicitur in foro exteriori, quia non poterit absolvere Sacramentaliter, quia est actus ordinis. Præterea circa officia Divina notanda est differentia quadam inter auditionem Divinorum, & celebrationem: nam si celebret intra Ecclesiam sit irregularis, cap. Is cui de sent. excomm. in 6. at vero si tantum audivit Divina, licet peccet mortaliter, non tamen sit irregularis.

2. Sed dubium est, an in nostro casu Episcopus interdictus ab ingressu Ecclesie possit intra illam recipere Sacramenta? Partem negativam tener glossa, can. present. §. 4. 2. ubi generaliter dicitur, quod cui interdictus Ecclesia, interdicta sunt Sacramenta Ecclesie. Tenet etiam Angelus verb. Suspendio. 3. n. 4. Sylvest. verbo Suspendio. §. 5. circa finem, & aliqui juniores. Sed pars affirmativa est mihi probabilior, quam tenet Pater Henriquez, lib. 13. cap. 32. n. 2. & videtur de mente Calderini, quem referunt, & sequuntur, Ancharanus, Geminianus, & Francus dicto cap. Is cui, in quantum dicunt, quod interdictum ingressus Ecclesie solum respicit officia Divina. Item dictus Episcopus bene poterit ingredi Ecclesiam, & ibi orare privata oratione, tempore quo non celebrantur officia Divina; imò poterit transire per Ecclesiam tempore quo celebrantur officia divina, & orationem facere breviter. Et hæc omnia docet Avila de Cens. par. 5. disp. 4. sect. 3. dub. 5. concl. 5. per totam. Vide etiam Gavantium in Man. Episc. ver. Suspendio. n. 11. Layman lib. 1. tr. 5. part. 1. cap. 1. Filiucius tom. 1. tr. 18. n. 10, & Vgolinum de Cens. Tab. 5. cap. 16. §. 3. Suarez de Cens. rit. 5. disp. 35. sect. 4. Sayrum, lib. 5. cap. 9. Altherium, tom. 2. disp. 7. cap. 2. & alios penes ipsos cum Castro Palao tom. 6. disp. 5. punct. 4. §. 4. per tot.

3. Sed hic obiter pro curiosis adnotabo, præter casum adductum, alios casus, in quibus Episcopis interdictis ingressus Ecclesie. Et primò, si præsumant in confidentiam beneficia Ecclesiastica recipere, ut in Extravag. 109. Pij IV. Secundo, si extra casus necessarios ingrediantur Monialium Monasteria, ut in Extravag. Gregorii XIII. incip. Dubiis que emergunt. Tertiò, si Episcopi Doctorandi facultatem habentes, aliquem promoveri patiantur, non præmissa fidei professione, ut in Extravag. Pij IV. Quarto, si Metropolitanum non denunciant Summo Pontifici absentiam suorum suffraganeorum, & suffraganei antiquiores absentiam suorum Metropolitanorum, ut decernit Tridentina Synodus sess. 6. cap. 1. §. Crescente, de Reformat. Quintò, si sibi usurpent sine iusto titulo bona Ecclesiarum vacantium, ut in cap. Presenti de Offic. ordin. in 6. & in Extravag. unica, ne Sede vacante. Sextò, si præsumant bona Ecclesiarum, &c. præterquam in casibus à jure permixtis alienare, ut in Extravagant. Ambrosio de rebus Ecclesiasticis non alien. Septimò, si occasione visitationis accipiant procuracionem in pecunia, & non in viualibus, ut in capite Exigit. de Censibus, in 6. Octavò, si glossas, annotationes, &c. absque auctoritate Papæ super Decretis Concilii Tridentini edere audeant, ut caverit in Constitut. 73. incip. Benedictus Deus. Pij IV. edita anno 1564. registrata in Bullar. ultimæ editionis, tom. 2. pagina 104. Nonò si Episcopatum de manu Laicæ personæ cum effectu susci-

Pro doctrina huius Ref. lege §. 1. & 2. præcedentis Ref.

Sup. hoc ibidem §. 2. ad med. vel. Item dictus Episcopus

Sup. hoc sup.
in Ref. 16.
lege doctri-
nam §. 2.

Negativam sententiam docet Gordon, tom. 2. lib. 7. quæst. 16. cap. 8. num. 56. Suarez disp. 3. §. 1. Alter, tom. 2. disp. 7. cap. 2. Hurtadus tr. de interd. diff. 9. n. 31. Cobiuch de Sacr. disp. 17. dub. 2. n. 59. asserentes interdictum ab ingressu Ecclesiæ illicitum in ea suscipere Sacramenta, quia credibile non videtur aliquem iudicari indignum, qui aliis divinis Officiis interfuit, & tamen ei permittere, ut cum aliis in Ecclesiâ Sacramenta recipiat. Et Ecclesiâ non tantum instituta est ad divina Officia celebranda, sed etiam ad Sacramenta ministranda, & suscipienda.

2. Sed affirmativam sententiam probabilem esse puto: nam Coninch negativam, quam ipse tenet ubi supra, vocat tantum probabiliorum. Et ita hanc sententiam absolute tenet Henriquez lib. 13. cap. 32. num. 2. & Avila part. 5. disp. 4. §. 1. dub. 1. concl. 6. & ratio est, quia interdictum ab Ecclesiâ non prohibetur usus Sacramentorum, sed usus divinarum Officiorum, & sepulturæ: ergo. Et ita hanc sententiam post hæc scripta invenio etiam docere Bonacinam de censur. disp. 5. punct. 5. num. 12.

RESOL. XVIII.

An interdictum ab ingressu Ecclesiæ possit in Cœmeterio Officia divina audire, & Missam celebrare? Ex p. 5. tract. 10. Ref. 76. aliis 75.

Sup. hoc sup.
ex Ref. 15.
lege doctri-
nam §. 2.

Negativam sententiam docet Villalob. in summ. tom. 1. tr. 19. diff. 9. n. 5. ubi sic ait. [Hæc de advertit, que aunque en el cœmeterio se dixesse la Missa, o el Oficio divino, no puede asistir allí el que está desta manera entredicho; por que por nombre de Iglesia también se entiende el cœmeterio, como nota la Glosa, y se colige de un texto, y tiene esta sentencia Abad, y ha se de entender del cœmeterio contiguo, como se colige del texto citado.] Ita ille.

2. Qui tamen ibi, & merito, affirmativam sententiam probabilem vocat, quam tenet Filliucius tom. 1. tr. 18. cap. 5. n. 103. Reginald. tom. 2. lib. 32. tr. 3. cap. 29. n. 41. & alii. Et ratio est, quia in talis interdicti sententia tanquam pœnali (& ideo restringenda interpretatione) nomen Ecclesiæ accipiendum est in sigore, quo non comprehendit cœmeterium, ut patet ex communi usu, & ideo jus in cap. is cui, de sententia excomm. in 6. tanquam non satis indicatum prius nomine Ecclesiæ addidit nomen Cœmeterii, ut ad ipsum extenderet privationem sepulturæ Ecclesiasticæ. Verba sunt hæc. Talis quoque si hoc interdictum durante decedat, non debet in Ecclesiâ, vel Cœmeterio Ecclesiastico, nisi pœnituerit, sepeliri. Vide etiam Suarez disp. 38. §. 1. dub. 3. num. 9. & sequent.

RESOL. XIX.

An interdictum ab ingressu Ecclesiæ, si moriatur cum signis pœnitentie, sit absolvendus, ut possit sepeliri in loco sacro? Ex p. 5. tract. 10. Ref. 75. aliis 74.

Affirmativam sententiam docet Bonacina de cens. disp. 5. punct. 5. n. 1. ubi sic ait. Interdictum ab ingressu Ecclesiæ non potest sepeliri in Ecclesiâ, vel Cœmeterio, nisi forte dederit signa contritionis, tunc enim potest absolvi, & sepeliri in loco sacro. Ita ille.

2. Sed in tali casu ad talem sepeliendum nullam adhibendam esse absolutionem, docet Cornejo in 3. p. tract. 5. de interd. disp. 2. §. 4. quæst. 2. ubi sic ait. Quæres an hoc interdictum privet Ecclesiasticam sepulturam? Respondetur affirmative ex textu in d. cap. bis qui ibi: Talis quoque si hoc interdictum durante decedat, non debet in Ecclesiâ, vel Cœmeterio Ecclesiastico, nisi

Sup. hoc sup.
ex Ref. 15.
lege doctri-
nam §. 1.

pœnituerit, sepeliri. Vbi nota quod ut iste talis sepeliatur in loco sacro, nulla requiritur absolutio à tali interdicto ab homine facta, ut cum Covarruvia docet Avila part. 5. disp. 4. §. 1. dub. 1. concl. 1. & ratio est, nam eo ipso, quod decessit cum pœnitentia, manifestus est absolutus à jure, siquidem hoc interdictum quantum ad hunc effectum positum erat, nisi pœnituerit, atque ita conditione impleta, sublatus manet. Ita Cornejo, & ego.

RESOL. XX.

An in interdicto personali generali licita sit Ecclesiastica sepultura? Ex p. 5. tract. 10. Ref. 67. aliis 66.

Negativè respondet Faber de cens. in 4. sent. disp. 23. §. 1. disp. 5. cap. 2. num. 56. ubi sic ait. In interdicto personali speciali persona interdicta mulibi sepeliri potest sepultura Ecclesiastica, ut habetur cap. si civitas de sentent. excomm. & est communis opinio. Ratio differentie est clara, quia in primo interdicto prohibitio non fertur in personas absolute, sed ratione loci solum; in secundo verò absolute fertur in personas. At de interdicto personali generali contentio inter DD. Aliqui tenent etiam ipsos privari Ecclesiasticam sepulturam propter jura adducta de interdicto personali, & præsertim ex cap. si sententia, de sentent. excomm. in 6. ubi interdictum personale dicitur ligare singulas personas. Tamen Suarez ubi supra tenet oppositum, propter Extravag. ad evitanda, quæ requirit quod persona sit nominatim denunciata, & interdicta. Sed hæc opinio est difficilis, quia sequeretur quod neque privarentur aliis effectibus, scilicet celebratione divinarum Officiorum, & participatione quorundam Sacramentorum; quod tamen est contra essentiam interdicti. Ad fundamentum ejus responderetur sufficere quod sententia interdicti personalis sit publicata. Hæc Faber & hanc sententiam in prætenendam esse putat Turrian. lib. 6. disp. 51. dub. 1. & illam absolute contra Suarez tenet Præpositus in 3. p. quæst. 4. de interdicto, dub. 4. num. 51.

2. Verum sententiam Suarez disp. 35. §. 1. dub. 3. n. 2. quam impugnant DD. citati sequitur Cornejo in 3. p. tract. 5. de irreg. §. 3. q. 2. ubi docet in interdicto personali generali non esse denegandam Ecclesiasticam sepulturam, ex dicta Extravag. ad evitanda, ubi conceditur privilegium erga eos, qui non sunt nominatim denunciati; nam quamvis in generali interdicto personali fiat generalis denunciatio totius populi, aut communitatis, illa tamen est remota respectu cujusvis in particulari. Vide etiam Megalium in 3. p. lib. 6. cap. 2. num. 6.

RESOL. XXI.

An qui tempore interdicti habent privilegium particulare assistendi divinis Officiis, vel interequentes in diebus Paschatis, Pentecostes, &c. possint in loco sacro sepeliri? Ex p. 5. tract. 10. Ref. 68. aliis 67.

Negativam sententiam docet Cornejo in 3. p. tract. 5. de interd. disp. 3. §. 4. q. 1. Præpositus in 3. p. q. 4. de interd. dub. 3. n. 42. Hurtadus tract. de interd. diff. 9. n. 30. Gordonus tom. 2. lib. 7. q. 16. cap. 4. n. 44. Cobiuch de Sacram. disp. 17. dub. 2. n. 55. Suarez disp. 38. §. 1. n. 13. Villalob. in summ. tom. 1. tr. 19. diff. 8. n. 4. Mercer. in 3. p. q. 24. de interd. dub. 4. Filliucius tom. 1. tr. 18. cap. 3. num. 96. Alterius de cens. tom. 2. disp. 6. n. 3. & ratio est, quia, ut patet ex c. Episcoporum, de priv. leg. in 6. & ex c. si sententia, de sentent. excomm. in 6. Privatio